

„W przypadkach, przewidzianych w ust. 1 i 2, zezwalanie na korzystanie przez inne działy administracji z terenów leśnych o obszarach, nie przekraczających 10 ha, bądź przekazywanie pod zarząd innych ministrów takich terenów leśnych, należy do Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych”;

2) w art. 15 wyrazy: „uchwały Rady Ministrów, powziętej na wniosek zainteresowanego ministra lub Ministra Rolnictwa”, zastępuje się wyrazami: „porozumienia zainteresowanych ministrów”.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

273.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 22 marca 1933 r.

o zarobkowym przewozie osób pojazdami mechanicznymi w obrębie gminy miejskiej.

Art. 1. Na zarobkowy przewóz osób pojazdem mechanicznym na drogach publicznych (ulicach i placach) w obrębie gminy miejskiej należy, z wyjątkiem przewozów, określonych w art. 8, uzyskać koncesję.

Art. 2. (1) Koncesji udziela:

- 1) na zarobkowy przewóz osób pojazdem mechanicznym na drogach publicznych z wyjątkiem przypadków, wskazanych w p. 2 i 3, zarząd gminy miejskiej;
- 2) na zarobkowy przewóz osób autobusem w gminach miejskich, nie wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, powiatowa władza administracji ogólnej;
- 3) w gminach miejskich, wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, na zarobkowy przewóz osób autobusem przez przedsiębiorstwa, działające przy udziale kapitału państwowego, powiatowa władza administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie — Komisarz Rządu m. st. Warszawy, w obu wypadkach po zasięgnięciu opinii właściwej gminy miejskiej.

(2) Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych ustala przypadki, w których

udzielanie koncesyj przez zarządy gmin miejskich wymaga zgody powiatowej władzy administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie — Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Art. 3. W razie wydania koncesyj w ilości nadmiernej, nie uzasadnionej miejscowymi stosunkami gminy miejskiej, wojewódzka władza administracji ogólnej może po wysłuchaniu opinii właściwej gminy miejskiej oraz Izby Przemysłowo - Handlowej wstrzymać wydawanie dalszych koncesyj.

Art. 4. Gmina miejska, nie wydzielona z powiatowego związku samorządowego, ma pierwszeństwo do uzyskania koncesji na zarobkowy przewóz autobusem na własnym obszarze przed innymi osobami, ubiegającymi się o tę koncesję.

Art. 5. (1) Prawo prowadzenia komunikacji autobusami przez gminy miejskie, wydzielone z powiatowych związków samorządowych, we własnym zarządzie (art. 8 ust. 1 p. 1) może obejmować również obszar sfery interesów mieszkaniowych gminy.

(2) Obszar ten określa właściwa władza nadzorcza.

Art. 6. Warunki, pod którymi koncesje będą udzielane, prawa i obowiązki uprawnionego, czas trwania koncesji, rodzaje i wysokość opłat, jak również przyczyny wygaśnięcia lub odebrania koncesji określa rozporządzenie Ministra Komunikacji, wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych i Skarbu.

Art. 7. (1) Kto narusza przepisy ustawy niniejszej albo rozporządzeń, na jej podstawie wydanych, ulega karze grzywny do 3.000 (trzech tysięcy) zł albo karze aresztu do 3 miesięcy.

(2) Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 8. (1) Nie potrzeba uzyskiwać koncesji na:

- 1) przewóz osób pojazdami mechanicznymi miejskich przedsiębiorstw przewozowych w gminach miejskich, wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, jeżeli gmina prowadzi takie przedsiębiorstwa we własnym zarządzie;
- 2) przewóz osób pojazdami mechanicznymi przedsiębiorstw państwowych „Polskie Koleje Państwowe” i „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”;
- 3) przewóz osób pojazdami mechanicznymi przedsiębiorstw lotniczych do portów i z portów lotniczych;
- 4) doraźne przewozy wycieczkowe, organizowane przez towarzystwa turystyczne o charakterze społecznym, które nie uprawiają przemysłu przewozowego;
- 5) przewóz pracowników z miejsca pracy i do miejsca pracy pojazdami mechanicznymi przedsiębiorstwa;
- 6) przewóz chorych pojazdami mechanicznymi szpitali, pogotowi ratunkowych, kas chorych, lecznic, towarzystw ratunkowych;

- 7) przewóz zwłok pojazdami mechanicznymi przedsiębiorstw pogrzebowych;
- 8) przewóz gości hotelowych z dworców kolejowych do hoteli i z hoteli do dworców kolejowych pojazdami mechanicznymi przedsiębiorstw hotelowych.

(2) Przewozy, wymienione w ust. 1 w p. 3, 4, 5, 6 i 8, podlegają zgłoszeniu, stosownie do przepisów, jakie wyda Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 9. Koncesja na przewóz osób pojazdami mechanicznymi, poza obszarami jednej gminy, nie uprawnia sama przez się do wykonywania zarobkowego przewozu, określonego ustawą niniejszą, jednakże nie będzie wymagana osobna koncesja na wjazd do miasta, przejazd przez miasto i wyjazd z miasta pojazdów mechanicznych, kursujących poza obszarami jednej gminy, jeśli linja przewozowa, po której odbywają się przewozy, prowadzi do miasta, z miasta albo przechodzi przez miasto.

Art. 10. (1) Osoby, które w dniu ogłoszenia ustawy niniejszej wykonywają przewóz, określony w art. 1, mogą go nadal wykonywać bez uzyskania koncesji, aż do zużycia posiadanych pojazdów, nie dłużej jednak niż przez okres dwóch lat od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej.

(2) W ciągu trzech miesięcy po ogłoszeniu przepisów, wydanych na podstawie art. 6, i stosownie do tych przepisów powinny wszystkie osoby, wymienione w art. 1, poddać zatwierdzeniu taryfy przewozowe, a osoby, które wykonywają przewóz osób autobusem, powinny ponadto złożyć kaucję albo polisę ubezpieczeniową na zabezpieczenie roszczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej za szkody, powstałe wskutek wykonywania przewozu.

Art. 11. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z interesowanymi ministrami, art. 7 zaś Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województwa śląskiego, w 3 miesiące po ogłoszeniu. Postanowienia art. 10 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji:
M. Butkiewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

274.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 22 marca 1933 r.

o przeznaczeniu wpływów z kar pieniężnych na akcję kulturalno-oświatową i opiekuńczą na rzecz robotników.

Art. 1. Sumy, powstałe z wpływów z kar pieniężnych, wymienionych w pkt. a) i b) art. 2 niniejszej ustawy, przeznaczają się na akcję kulturalno-oświatową i opiekuńczą na rzecz robotników.

Art. 2. Wymienione w art. 1 sumy tworzą:

- a) wpływy i należności z kar pieniężnych, nakładanych na robotników w myśl art. 43 i 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324);
- b) wpływy i należności z kar pieniężnych, nakładanych przez inspektorów pracy za przekroczenie przepisów ustawodawstwa o ochronie pracy robotników.

Art. 3. Do budżetu Ministerstwa Opieki Społecznej wstawia się corocznie odpowiedni kredyt w wysokości wpływów, osiągniętych w poprzednim okresie budżetowym, a przewidzianych w pkt. a) i b) art. 2.

Art. 4. Dla decydowania w sprawach podziału i użycia kredytu, przeznaczonego na cele, wymienione w art. 1, tworzy się przy Ministrze Opieki Społecznej Komisję, w skład której wchodzi:

- a) prezes i jego zastępca, powołani przez Ministra Opieki Społecznej z pośród działaczy społecznych;
- b) dwaj delegaci Ministerstwa Opieki Społecznej, wyznaczeni przez Ministra Opieki Społecznej;
- c) jeden delegat Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wyznaczony przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;
- d) jeden delegat Ministerstwa Spraw Wojskowych, wyznaczony przez Ministra Spraw Wojskowych;
- e) trzech przedstawiciele robotników, wybrani przez Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia z pośród przedstawicieli robotników, wchodzących w skład Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia (art. 17 ust. drugi, punkt d) ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia).

Art. 5. (1) Przepisy ustawy niniejszej nie dotyczą kar, nakładanych na robotników, zatrudnionych w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe”.

(2) Minister Komunikacji w drodze rozporządzenia określi cele kulturalno-oświatowe i opiekuń-